

Antal. Jeg skal saaledes nævne, at forrige Aar var der i alt 25 Kursus Landet over, men i den forløbne Tid af indeværende Finansaar har der allerede været afholdt 40, og de er meget stærkt besøgte; et Kursus i den By, hvor jeg bor, blev i Sommer i 4 Dage besøgt af 150 Lærere og Lærerinder. Jeg vil gerne give dette Forslag min varmeste anbefaling.

Endvidere er der paa samme Budget foreslaaet en Forhøjelse af Tilskuddet til Professor Warmings Klinik i Aarhus for ubemidlede Ganespaltepatienter og Talelidende. Der er foreslaaet en Forhøjelse fra 18 200 til 30 000 Kr. Jeg skal ikke her komme ind paa denne Bevillings Forhistorie, eller denne Mands Virksomhed i det hele, men jeg vil ogsaa gerne meddele dette Forslag min bedste anbefaling. Jeg har haft Lejlighed til paa nært Hold at se de udmærkede Resultater af hans Virksomhed og vil gerne anbefale Forslaget.

Jeg nævnte for Haderslev og Tønder Seminarier. Jeg vil i denne Forbindelse minde om nogle Udtalelser, der faldt i Gaar fra denne Plads fra det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som fremdrog forskellige Indtryk, han havde modtaget paa Skolekommissionens Rejse til Haderslev og Tønder Seminarier, en Rejse, som jeg ogsaa som Medlem af Kommissionen og Seminarieudvalget deltog i. Det ærede Medlems Udtalelser om de Indtryk, han havde modtaget af Undervisningen paa Haderslev Seminarium, skal jeg ikke komme videre ind paa, da jeg ikke overværede de Præstationer, som han gjorde til Genstand for sin Kritik, men det forekommer mig, at hans Dom over Haderslev Seminariums Virksomhed var noget forhastet. Det forekommer mig, at man maa vente med at bedømme disse Seminariers Virksomhed og Lærernes Duelighed, indtil der er gaaet noget længere Tid og Resultater af Arbejdet kommer til at foreligge. Et saa flygtigt Besøg, som vi aflagde derovre, danner ikke et tilstrækkeligt Grundlag til at fælde en afgørende Dom, saa meget mere som Seminariet slet ikke var kommet rigtig i Gang og ikke havde sine Sager i Orden; det blev først indviet sidste Søndag. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at disse Seminarier i Sønderjylland er af stor Betydning for Danskheden, for dansk Kultur i Grønlandet, hvor den tyske Kultur ogsaa søger at hævde sig, som det blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Schmidt forleden Dag, og jeg er klar over, at navnlig Tønder Seminarium har en overordentlig vanskelig Stilling, da det ligger i en overvejende tysk

By. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at den naturvidenskabelige og matematiske Uddannelse, som vore Seminarieelever faar, har stor Betydning, men det er alligevel min Opfattelse, at skal disse Seminarier hævde Stillingen som den danske Kulturs Forposter i Grønlandet, skal det særlig ske ved den Undervisning, som Eleverne modtager i dansk Sprog, i dansk Litteratur, i dansk Historie; det vil bero paa, at de modtager en virkelig dansk Paavirkning og virkelig bliver delagtige i det danske Aandsliv. Efter min Mening er det ogsaa af afgørende Betydning, at de faar Indsigt og Dygtighed i og Kærlighed til det, jeg vil kalde den særlige danske Skole, den Skole, som Grundtvig, Kristian Kold, Ludvig Kristian Møller og Svendsen paa Jellinge i sin Tid var Banebrydere for. Jeg er ikke blind for, at vi har lært meget med Hensyn til Skolevæsenet fra Tyskland, og at vi ogsaa kan lære meget i Fremtiden, men vi skal dog ikke i Beundring for det fremmede glemme vort eget. Vi maa ikke glemme, at vi har en særlig dansk Skole, og at vi i vor danske Skole har noget, som den tyske Skole mangler. Det staar for mig saaledes, efter det Besøg, vi aflagde dernede, og efter det Kendskab, jeg har til de to Mænd, som er satte i Spidsen for vore to Seminarier der, at vi med Tryghed kan lægge den Sag i deres Haand. Men jeg vil ogsaa gerne betone, at vi her i denne Forsamling maa være villige til at yde Støtte til disse Seminarier, som ligger paa udsatte Poster. Navnlig gælder det Tønder Seminarium. Skulde vi blive nødt til at inddrage Tønder Seminarium, fordi det ikke har tilstrækkelig Tilslutning, vilde jeg anse det for et Nederlag for os.

Jeg har dernæst nogle faa Bemærkninger at gøre til den højtærede Justitsminister. Ved den nye Retsplejelov, som trådte i Kraft den 1. Oktober i Fjor, blev, som bekendt, Domsmyndigheden og Politimyndigheden, som hidtil i hvert Fald paa Landet havde været forenede i een Person, adskilt. Det er muligt, at denne nye Ordning har sine store Fordele; dog, er jeg tilbøjelig til at tro, ikke saa store Fordele, som man havde ventet i Forhold til den Bekostning, som er fulgt med. Nu er den Sag imidlertid ordnet, og vi kan ikke vende tilbage til det gamle. Men den har foruden sine Fordele ogsaa sine Ulemper. Forholdet er det, at medens der er omtrent det samme Antal Retskredse, som der har været tidligere her i Landet, er Politikredsene mange Steder blevet slaet sammen. De er blevet meget store, og Befolkningen har mange Steder